

ده‌هافر کشته و ۱۶ نفر سر بریده شدند

شورش خونبار در زندان برزیل

در جریان شورش و درگیری در یکی از زندان‌های برزیل دست کم ۵۲ نفر کشته شدند. مقامات محلی در ایالت پارا واقع در شمال برزیل با اعلام این خبر تصریح کردند که ۱۶ تن از قربانیان این خشونت‌ها گردن زده شده‌اند. به گفته منابع محلی، شورش حوالی ساعت هفت صبح به وقت محلی آغاز شد و به مدت پنج ساعت به طول انجامید. گفته می‌شود در جریان این شورش باندهای رقیب به جان یکدیگر افتاده و به یکدیگر حمله کرده‌اند.

در گزارش برخی رسانه‌ها آمده است که منشا این حملات یک باند تبهکار از زندانیان بوده که در زندان آلتامیرا به اعضای گروه‌های رقیب حمله کرده و آن‌ها را به کشتن داده است. در این گزارش تصریح شده است که بخشی از زندان یاد شده در جریان شورش به آتش کشیده شده و جسد تعدادی از زندانیان که دچار خفگی شده بودند نیز یافت شده است. در آغاز این درگیری‌ها یکی از باندهای زندان یکی از سلول‌های بندر رقیب را به آتش کشیده و بیشتر قربانیان در همین آتش جان باخته‌اند.

دو زندانبان نیز در ابتدا گروگان گرفته شده بودند که بعدتر آزاد شدند.

مقامات زندان ادعا کرده‌اند این شورش که نوعی تسویه حساب میان دو باند خلافکار حاضر در زندان محسوب می‌شده، از قبل برنامه‌ریزی شده بود هر چند پیش از آن هیچ اطلاعاتی مبنی بر احتمال وقوع آن در دست نبوده است. ویدیوهای منتشر شده از این شورش، زندانیانی را نشان می‌دهد که با ضرب زدن به سرهای بریده قربانیان این حادثه، پیروزی خود را در این درگیری جشن می‌گیرند.

وزارت دادگستری برزیل در بیانیه‌ای اعلام کرده که برای شناسایی عوامل این شورش با مقامات ایالتی همکاری کرده و هم‌چنین برای انتقال سرکرده‌های باندهای خلافکاری این زندان به زندانی فدرال تدبیرات لازم را اندیشیده است.

به گزارش خبرگزاری فرانسه زندان‌های برزیل، که از آن‌ها به‌عنوان یکی از خشونت‌بارترین زندان‌های جهان نام برده می‌شود شرایط رقت‌باری دارند و معمولاً دستخوش خشونت‌های حاد میان باندهای سازماندهی شده می‌شود. آخرین مورد از این شورش‌ها جدا از حوادث روز دوشنبه به پایان ماه مه (خرداد ماه) برمی‌گردد که طی آن دست کم ۵۵ نفر طی دو روز درگیری در چندین زندان ایالت شمالی آمازوناس جان باختند.

این شورش‌ها اوایل سال ۲۰۱۷ میلادی ظرف یک ماه جان یکصد زندانی را گرفت که اغلب آن‌ها به طرز فجیعی به قتل رسیده بودند. برخی از قربانیان حوادث یاد شده سربریده شده و برخی دیگر از اعضا و احشاهای شده بودند. شمال برزیل، جایی که زندان‌هایش معمولاً دستخوش شورش و درگیری باندهای تبهکار می‌شود مناطقی است استراتژیک برای حمل و قاچاق کواکین است که منشا تولید آن معمولاً کشورهای همجوار از جمله کلمبیا، ونزوئلا و بولیوی گزارش می‌شود.

به موجب سرشماری انجام شده در سال ۲۰۱۶، برزیل با ۷۲۷ هزار زندانی که هر از گاهی زمینه‌ساز وقوع تنش و درگیری‌های خونین در بازداشتگاه‌های این کشور می‌شوند از نظر داشتن زندان‌های پرجمعیت سومین کشور جهان محسوب می‌شود. زندان‌های این کشور ۲۱۰ میلیون نفری با توان پذیرش ۳۶۸ هزار زندانی نزدیک به دوبرابر ظرفیت تعیین شده افراد محبوس را در خود جای داده است.

بحران در زندان‌های برزیل به وقایع یاد شده محدود نمی‌شود و سبب‌های طولانی دارد. تنش در بازداشتگاه‌های این کشور در حالی رو به گسترش است که دولت راست افراطی تحت هدایت رئیس‌جمهور ژائیر بولسونارو بدون ارائه طرحی برای بازنگری در سازماندهی و ساخت زندان‌های جدید بارها وعده داده است که به شدت با جرم و جنایت مبارزه می‌کند.

سرکوب معترضان بیانگر سیاهی پنهان ریاست‌جمهوری روسیه است

انحصار به سبک پوتین

سید محمد میرزا محمدزاده

اتفاق تکان‌دهنده برای الکسی ناوالنی، منتقد حکومت روسیه و نیز بازداشت صدها معترض روس، بیانگر سیاهی پنهان ریاست‌جمهوری روسیه است.

سایمن تیزدال، سستون‌نویس روزنامه گاردین در یادداشتی با اشاره به اعتراضات اخیر روسیه نوشت: شخصیت دوگانه ولادیمیر پوتین موضوعی عادی نیست. برای رئیس‌جمهور دو روی روسیه، سخن گفتن دو پهلو و در ابهام، شیوه زندگی است. به مدت ۲۰ سال او خودرأستاد چنین شیوه‌زنگی معرفی کرده است. اما آیا حالا این شخصیت دوگانه، گویای زوال اوست؟ همچنان که شورش‌ها مسکورا به لرزه آورده‌اند و احتمال تشدید این شورش‌ها می‌رود، آیا پایان شب‌بلند و تاریک پوتین و دمیدن طلع‌وزن نزدیک است؟

در کمتر مواقعی، پوتین به صورت عمومی خود را به جامعه روسیه به

عنوان شخصیتی دلسوز و پدران‌ه‌ونه به مانند یک تراز، در راه ملت و کشور نشان می‌دهد. تبلیغات چپان کرملین همواره تلاش دارند تصویری از یک مرد بی‌برده و نرفدی بی‌احساس و عبوس، یک میهن پرست بی‌باک نشان دهند؛ همچون تصویری که روز یک‌شنبه از او در حال بازبینی رژه نظامی نیروی دریایی سن پترزبورگ به تصویر کشیده شد.

اما حقیقت چهره او آخر هفته گذشته به نمایش درآمد: در دست‌زمانی که پلیس ضد شورش با خشونت به تظاهرکنندگان مدافع دموکراسی تاخت. تظاهرکنندگانی که از تلاش مقامات برای دستکاری انتخابات شهرداری، خشمگین بودند. بیش از ۱۲۰۰ نفر در این سرکوب‌ها بازداشت شدند. این تظاهرات، بزرگ‌ترین اختلال برای حکومت روسیه از سال ۲۰۱۲ بود. در آن سال، معترضان حکومت پوتین را هدف قرار داده بودند؛ حکومتی که حقوق قانونی و مدنی آنان را سرکوب کرده بود. در این عالم اسفل که روسیه پوتین نام گرفته است،

هر گونه ادعای معنادار از فرایندهای دموکراتیک و انتخابی، بدون رویکرد عملی است؛ مخالفان سیاسی همه دلسرد و جریمه شده‌اند. آزادی بیان و اجتماع صلح‌طلبانه شدیداً محدود شده است، رسانه‌ها سانسور شده‌اند، دادگاه‌ها و قضات همه‌جهت‌دار هستند و ان‌جی‌او‌ها و اقلیت‌های مذهبی و فعالان حقوق بشری همه مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند و مجرم شناخته شده‌اند.

پوتین، چهره مورد احترام جهانی نیست؛ رئیس‌جمهوری که بر اساس خواسته حامیان و ارتقا دهندگان یک چهره قادر مطلق از خود بروز داده است. آخرین شوی تبلیغاتی او برای نمایش محبوبیتش در ماه ژوئن، برنامه امکان تماس عمومی با وی بود که انتقادهای تند و تیزی را از طرف مردم برایش رقم زد. اگر چه مردم ریسک انتقام‌جویی را به جان خریدند. یکی از تماس‌گیرندگان شجاع پای تلفن گفت: فقط یک سوال دارم: چه زمانی کنار می‌کشی؟ یک تماس‌گیرنده دیگر پوتین را با لئونید ایلیچ برژنف (دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی) مقایسه

پوتین، چهره مورد احترام جهانی نیست؛ رئیس‌جمهوری که بر اساس خواسته حامیان و ارتقا دهندگان یک چهره قادر مطلق از خود بروز داده است

کرد، کسی که استعفایش در دوران کمونیسم با دوران سخت اقتصادی رفشار تکان‌دهنده حکومت روسیه با الکسی ناوالنی، بر جسته‌ترین رهبر مخالفان دولت، به طرز وحشیانه‌ای یادآور دوران جنگ سرد است؛ زمانی که منتقدان به زندان می‌افتادند و شکنجه می‌شدند. ناوالنی هفته گذشته بی‌هیچ دلیلی بازداشت شد و به مدت ۳۰ روز به زندان افتاد؛ حال این ترس‌رنخه کرده که ممکن است او در زندان با یک ماده شیمیایی مورد حمله قرار گرفته باشد، اتفاقی که پیش‌تر نیز برای مخالفان پوتین رخ داده بود.

خبر

گفت‌وگوی وزرای دفاع ترکیه و آمریکا پیرامون سوریه

وزیر دفاع ترکیه دوشنبه شب (هفتم مرداد ماه) با همتای آمریکایی خود درباره آخرین تحولات سوریه گفت‌وگو کرد. به نوشته وبگاه ای‌جی‌ای، خلوصی آکار وزیر دفاع ترکیه در گفت‌وگوی تلفنی با مارک اسپر وزیر دفاع جدید آمریکا به وی گفت که در صورت عدم حصول توافق با آمریکا، ترکیه یک منطقه امن در شمال سوریه ایجاد می‌کند. وزیر دفاع ترکیه به همتای آمریکایی خود گفته است که آنکارا انتظار دارد آمریکا حمایت خود را به طور کامل از گروه پ‌ک‌ک و ی‌پ‌گ قطع کند. آکار همچنین اظهار داشت که آنکارا اجازت نخواهد داد در جنوب ترکیه مسیری برای تردد تروریست‌ها ایجاد شود.

وزیر دفاع ترکیه دوشنبه گذشته نیز با جیمز جفری نماینده ویژه آمریکا در سوریه دیدار کرد. آکار در دیدار با جفری درباره آخرین تحولات در سوریه و ایجاد منطقه

حائل در شرق رود فرات گفت‌وگو کرد. وزیر دفاع ترکیه به جفری گفت که آنکارا از دیدار مقامات بلندپایه آمریکایی با رهبران گروه تروریستی پ‌ک‌ک و ی‌پ‌گ در سوریه ناخوش است. منابع دیپلماتیک نیز اعلام کردند که مولود چاوش اوغلو وزیر امور خارجه ترکیه هفته گذشته تلفنی با مایک پامپئو همتای آمریکایی خود درباره مسائل مختلف از جمله سوریه گفت‌وگو کرده است.

تل آویو:

شهروندان سعودی، اسرائیل را خانه دوم خود بدانند

حسن کعبیه سخنگوی عرب‌زبان وزارت خارجه رژیم صهیونیستی در یک ویدئوی کوتاه به بهانه برگزاری مراسم حج، از مسئولان سعودی برای میزبانی از فلسطینی‌های مقیم سرزمین اشغالی‌های قدردانی و از سفر شهروندان سعودی به سرزمین‌های اشغالی به گرمی استقبال کرد.

او در این ویدئوی کوتاه که در صفحه صهیونیستی فی‌الخلیج در توئیتر بارگذاری شده است، شهروندان کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس به خصوص عربستان سعودی را دوستان رژیم صهیونیستی خطاب کرد و افزود: اسرائیل از شما به گرمی استقبال می‌کند، اسرائیل را خانه دوم خود بدانید. خوش آمد گویی این مقام صهیونیست به شهروندان

کشورهای عربی برای سفر به سرزمین اشغالی در حالی است که اخیراً سفر یک هیأت رسانه‌ای عربی به فلسطین و دیدار با مقامات صهیونیست، به شدت جنجال برانگیز شده است و بسیاری این سفر را محکوم کرده‌اند. فلسطینی‌ها محمد سعود از اعضای این هیأت را نیز که به مسجد الاقصی رفته بود با تحقیر بسیار بیرون انداختند.

سفر این هیأت رسانه‌ای و نوع واکنش به آن در جهان عرب و از سوی دیگر انتشار ویدئوهای مختلف از لعن و نفرین کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس از سوی فلسطینی‌ها در روزهای اخیر، فضای میان عربستان سعودی و فلسطین را به شدت ملتهب کرده است.

اگر التهابات روسیه رو به فزونی است، دلپیش‌ایستایی اقتصاد روسیه در طول پنج سال گذشته، نزول استانداردهای زندگی، تعطیلی صنایع و زندگی ۱۳ درصد از جمعیت کشور در فقر مطلق است

شکاف در ساختار استبدادی غیرقابل نفوذ پوتین به حساب می‌آید.

چهره متضاد پوتین در تعاملات روسیه در سرتاسر جهان نیز کاملاً مشهود است. کرملین همواره تلاش دارد از سیاستمداری برجسته، متفکر و زیرک برای دشمنان و رقیب‌های روسیه به تصویر بکشد. البته این کار با وجود دونالد ترامپ چندان مشکل نیست، در دیدار اخیر این دو نفر در اجلاس گروه هفت در اواساکا، رئیس‌جمهور آمریکا با تعظیم رهبری را مشایعت می‌کرد که بیشتر مواضع سسنتی ایالات متحده را قبول ندارد، کسی که به عقیده دموکرات‌ها به ترامپ کمک کرد تا به وسیله مداخلات غیرقانونی پیروز انتخابات شود.

فرصت‌طلبی جهانی پوتین آن موفقیتی نیست که پوتین دوست داشته باشد آن را به عنوان موفقیت در رخ بکشد. جنگ پایان نیافته‌اش در اوکراین، مداخله پرریسکش در ونزوئلا و جنگ پنهانش علیه مخالفان در تبعیدش همچون سالیسبری که سال گذشته به واسطه مواد شیمیایی در خاک بریتانیا ترور شد، همه و همه ماجراجویی‌هایی هستند که هزینه‌های سیاسی و اقتصادی بسیاری را بر کشورش تحمیل کرده‌اند که مردم خواهان آن نیستند. سرکوب ناگهانی پایان هفته گذشته علیه مخالفانش در مسکو، خبر از یک ترس رو به فزونی می‌دهد؛ پشت چهره عمومی و خندان پوتین یک احساس ریشه‌دار حاکی از فانی بودن نهفته است.

در هر سیستم سیاسی سالمی، اگر فقط جرایم بی‌کفایتی مدنظر قرار می‌گرفت، این پوتین بود که الان باید در زندان می‌بود و دوران حبس را سپری می‌کرد. اگر التهابات روسیه رو به فزونی است، دلپیش‌ایستایی اقتصاد روسیه در طول پنج سال گذشته، نزول استانداردهای زندگی، تعطیلی صنایع و زندگی ۱۳ درصد از جمعیت کشور در فقر مطلق است. هفته گذشته، بانک مرکزی روسیه هشدار داد که رشد اقتصادی روسیه از این هم کندتر می‌شود.

این مشکلات مضمن دلایل چندگانه دارند. یکی از آن‌ها فساد بومی در سطوح دولتی و ایالتی است. دلیل دیگر شیوه هدر دادن درآمدهای گاز و نفت روسیه از سوی دولت است؛ پول‌هایی که در زمان اوج درآمدهای انرژی در مشاغل، سلامت، آموزش و زیرساخت هزینه نشدند. عدم تنوع درآمدهای دیگری از مشکلات ساختاری است که برای آیندگان به میراث می‌رود.

پیشانی سیاسی و اقتصادی روسیه یک ریشه مشترک دارد: پوتین و حکومت خودکامه، غیرمردمی و غیرشفاف او. وی اصرار دارد، به‌طور مثال، تحریم‌های اعمال شده از سوی آمریکا و اتحادیه اروپا، پس از اقدام غیرقانونی‌اش در ضمیمه کردن کریمه به روسیه، به کشورش آسیب نمی‌رساند. با این حال تحلیل‌گران عقیده دارند که خیزش‌های گسترده در پایتخت، نشأت گرفته از همین تحریم‌ها است و علاوه بر ۳۱۷ میلیارد یورو عدم سرمایه‌گذاری خارجی که تاکنون صورت گرفته است، در سال‌های بعد نیز این روند تداوم دارد.

اگر چه محبوبیت پوتین همچنان نسبتاً بالا بوده، اما به‌شدت رو به نزول گذاشته است. نشانه‌های ضعف سیاسی رو به رشد، در تصمیم‌گیری دولت کاملاً آشکار بود؛ پس از فشار عمومی برای آزادی ایوان گولونوف، خبرنگار محقق، دولت بالاخره کوتاه آمد. شاید در کشور دیگر این کار انتطاف دولت به‌شمار می‌رفت، اما در روسیه چنین اتفاقی